

הדף	שם הדף	הרמז	הסוגיא בגמרא
כ"א 1א	עכ"א	עד כאן אבוס עד הדיומדין	במשנה: מותר להקריב הפסין לבאר, ובלבד שתהא ראשה ורובה של בהמה בפנים ושותה. אמר אביי - הכא באבוס העומד ברה"ר, גבוה עשרה ורחב ארבעה וראשו נכנס בין הפסין. הלכה: אבוס כזה, אין למלאותו מים וליתן לפני הבהמה, שמא יבוא לתקן האבוס ויוציא מרשות לרשות.
כ"ב 3א	עכ"ב	עכבום בני רה"ר	משנה: ר' יהודה אומר - אם היה דרך רבים מפסקתן יסלקנה לצדדיו. וחכמים אומרים - אינו צריך. הלכה: אם היתה דרך הרבים עוברת בין פסי הבריאות - אינו צריך לסלקה לצדדים, שאין בקיעת הרבים מעכבת את המחיצות.
כ"ג 2א	עכ"ג	ע' כפולים גידרו ע' על ע' = קרפף	משנה: ועוד אמר ר' יהודה בן בבא: הגינה והקרפף ע' אמה ושיריים על ע' ושיריים המוקפת גדר עשרה - מטלטלין בתוכה, ובלבד שיהא בה שומרה או בית דירה. ר"ע אומר - אפילו אין בה אחת מאלו מטלטלין. הלכה: אם אינה גדולה מע' על ע' מטלטלין בכלה, כר"ע.
כ"ד 3א	עכ"ד	ע' כפולים ד' מותר ד' אמות	אמר רב כהנא: רחבה שאחורי הבית אין מטלטלין בו אלא ד' אמות, ואמר רב נחמן: אם פתח לו פתח ואח"כ הקיפו - מותר בכלו. הלכה: רחבה גדולה מב' סאתיים שאחורי הבית - אסור לטלטל בה אלא ד' אמות, ואם יש לה פתח מהבית - מותר.
כ"ה 1א	עכ"ה	ע' כפולים - המעטתו	קרפף יותר מב' סאתיים שלא הוקף לדירה ובא למעטו: מיעטו באילנות - לא הוי מיעוט, בנה בו עמוד גבוה עשרה ורחב ארבעה - הוי מיעוט. פחות מג' - לא הוי מיעוט. הלכה: אילנות בקרפף לא ממעטים שטחו, עמוד גבוה י' טפחים וג' טפחים ומעלה ברוחבו - ממעט.
כ"ו 2א	עכ"ו	עירב כולה כל מחווא	אמר רב הונא מחיצה העשויה לנחת (להניח בה) לא שמה מחיצה, דהא רבה בר אבון מערב לה לכולה מחווא, ערסייתא ערסייתא, משום פירא דבי תור, דהא כמחיצה עשויה לנחת דמיא. הלכה: מחיצה שאינה עשויה לדור בתוכה, אלא להניח בה - אינה מחיצה.
כ"ז 1א	עכ"ז	עירוב כל זן מוזין	משנה: בכל מערבין ומשתתפין, חוץ מן המים והמלח. הלכה: מערבין בכל מאכל, אבל אין מערבין במים ומלח. וכל זה כשלא עירבב המים והמלח עם שמן, אבל אם ערבבם יחד - מערבין, וי"א אפילו בלא שמן.
כ"ח 2א	עכ"ח	עירוב כל חשוב כל מאכל חשוב	אמר רב: מערבין בפעופועין ובחלגלוגות ובגודגדניות אבל לא בחזיז ולא בכפניות. הלכה: כל שהוא אוכל ואינו מזיק מערבין בו, וכל שהוא מזיק אין מערבין בו. לכן אין מערבין בכפניות שהן תמרים רעים שלא בישלו כל צורכן.
כ"ט 3א	עכ"ט	עירוב כדי טיבול	תניא: ר' שמעון בן אלעזר אומר: יין - כדי לאכול בו, חומץ - כדי לטבול בו, זיתים ובצלים - כדי לאכול בהן ב' סעודות. אמר רב - חומץ כדי לטבול בו ב' סעודות. הלכה: שיעור חומץ לעירוב, בכדי לטבול בו ירק שנאכל בב' סעודות.
ל' 3א	ע"ל	עלי - נדר	אמר רב הונא אמר רב: "שבועה שלא אוכל ככר זו" - מערבין לו בה. "ככר זו עלי" - אין מערבין בה. ר' אלעזר אומר: מערבין לו בה. "ככר זו הקדש" - אין מערבין בה. הלכה: נדר או נשבע - מערבין בככר זו, אבל הקדיש - אין מערבין.